

РЕШЕНИЕ

№ 4061

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 07.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7530** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба от "Е. Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място] чрез юрисконсулт Р. Г. срещу Решение № Ж-427/ 17.06.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на решението [фирма] да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя; 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им. Излагат се подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.
В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски.
Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Заинтересованата страна - „Е. Ф.“ Е. - [населено място], представлявано от И. С. З.,

редовно призована, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-13-273-46 от 06.04.2021г., подадена от „Е. Ф.“ Е. - [населено място], представлявано от И. С. З. срещу "ЕР Север"- АД. В жалбата се възразява срещу местоположението на средството за търговско измерване (СТИ, електромера) за измерване на консумираната електроенергия от временно преместваем обект, с абонатен № [ЕГН], находящ се в [населено място], [улица]. Оплакванията са, че СТИ за измерване на консумираната електроенергия се намира на около 100 метра от границата на имотната собственост. Жалбоподателят е отправил искане за монтаж на електромера на границата на собственост на имота.

В изисканото от КЕВР становище от [фирма] по постъпилата жалба е посочено, че след извършена проверка е установено, че [фирма], е ЕИК[ЕИК], е клиент на [фирма] с клиентски № [ЕГН], за временно преместваем обект, с абонатен № [ЕГН], находящ се в имот с идентификатор 10135.3512.226, [населено място], [улица], срещу Мебелната палата, като консумираната електроенергия се ползва за небитови нужди. "ЕР Север"- АД се позовава на разпоредбата на чл. 52, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), според която временните строежи се свързват със съществуващите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура с временни връзки. В издаденото от електроразпределителното дружество становище № Вн15-Ст-1188/21.12.2015г. за условията за присъединяване на обекта по чл. 56 от ЗУТ е предложена точка за присъединяване към най-близкото съществуващо съоръжение на техническата инфраструктура, а именно - съществуващо електромерно табло, находящо се на [улица]. Посочва се, че проверката в информационната база на Е. Север е установила, че не са подавани възражения срещу мястото на монтаж на СТИ и молби за преместването му от страна на [фирма]. Кабелът от мястото на електромера, до обекта на клиента, е електрическо съоръжение, което е след границата на собственост на електрическите съоръжения на [фирма]. Съгласно чл. 29 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), тази граница се бележи от изходящите клеми на средството за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи, като [фирма] е длъжно да подава електрическо напрежение до електромера, който е собственост на енергийното дружество. Съгласно чл. 9 от Общите условия за достъп и пренос на електрическа енергия на [фирма], дружеството се задължава да пренася електрическа енергия до границата на собственост на електроенергийните съоръжения на ползвателя с електроразпределителната мрежа. Границата на собственост на електрическите съоръжения се определя от начина на присъединяване и вида на съоръженията за присъединяване, съгласно изискванията на действащото към момента на присъединяване законодателство, като дружеството не носи отговорност за поддръжка, обслужване и контрол на електрическите съоръжения след границата на собственост.

С оспореното Решение № Ж-427/ 17.06.2021г. КЕВР е приела жалбата на [фирма] срещу [фирма] за основателна и на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР

Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на решението [фирма] да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя; 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата е неоснователна.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 5 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал.2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Съгласно лицензионните задължения на "Е. Север" - АД, произтичащи от издадената

му лицензия за разпределение на електрическа енергия от КЕВР, електроразпределителното дружество присъединява обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа при спазване изискванията на законодателството в областта на енергетиката, а именно [Закона за енергетиката](#), [Наредба № 6/2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи](#) и [Закона за устройство на територията](#).

Обектът - временно преместваем обект, с абонатен № [ЕГН], находящ се в [населено място], [улица], е присъединен по реда на Наредба № 6 от 24.02.2014г. С нормите на чл. 29, ал. 5, 6 и ал. 7 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи са определени местата за монтиране на електромерните табла - до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа (ал. 5), в жилищни сгради, етажна собственост на определено от него място в общите части на сградата (ал. 6) или фасадите на сградите на клиентите (ал. 7).

Съгласно [чл. 120, ал. 3 от Закона за енергетиката](#), операторът на разпределителната електрическа мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения. Аналогично и [чл. 29 от Наредба № 6/2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи](#), императивно разпорежда, че електромерните табла се монтират на място, определено от разпределителното предприятие. Същите съгласно изискванията на [чл. 120, ал. 1 от ЗЕ](#) и [чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/2014 г.](#) следва да се монтират до или на границата на собственост на имота на клиента.

С оглед гореизложеното действащото законодателство е предоставило самостоятелност на енергийното дружество при преценката относно мястото на монтаж на електромерните табла/средствата за търговско измерване. Задължително условие е същите да са до или на границата на имота на клиента.

В случая не се спори, че СТИ е монтирано на около 100 метра от границата на имота на жалбоподателя, поради което не отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване – собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента.

В чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 е регламентирана границата на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение. Това са изходящите клеми на СТИ. За да бъде спазен чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6, електромерното табло за хранване на временно преместваемия обект, собственост на [фирма], трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така че кабелите, след изходящите клеми, да попадат в имотните граници на обекта.

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разности, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от

Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Е. Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място] срещу Решение № Ж-427/ 17.06.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на "ЕР Север"- АД са дадени задължителни указания.

ОСЪЖДА "Е. Север" - АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], В. Т., представлявано заедно от всеки двама от членовете на управителния съвет: А. А. К., Г. К. и Р. Г. Л. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :